

Modsætning, der finder Sted mellem Bestemmelsen i § 25, ifølge hvilken der udfordres en for Værnepligt aldeles friggjort Mand til at overtage en Andens 8-aarige Linietjeneste, og Bestemmelsen i § 26 saaledes, som han vil have den forandret, ifølge hvilken en Mand, der kun har en Maaned tilbage af sin Forstærknings-tjenestetid, kan overtage Tjenesten for en Anden, der skulde udskrives som værnepligtig, og som paa den Maade frigjøres for Tjeneste, saavel i Linien som i Forstærkningen, derpaa aflyder den ærede Rigsdagsmand endnu Svar. Jeg maa forøvrigt komme tilbage til den samme ærede Rigsdagsmands Endringsforslag under Nr. 11. Jeg har, da jeg første Gang havde Ordet, fremhævet, hvilken nær Forbindelse der eksisterer mellem Værnepligtsloven og Armeens Organisationsplan, og jeg har derved viist, hvor nødvendigt det under vore særegne Forfatningsforhold er at fastholde en bestemt Grændse mellem hvad der skal henhøre under den ene af disse Love, og hvad der skal henhøre under den anden, for at ikke Overtagelse fra den ene eller anden Side skulle finde Sted. I det man udtager en Bestemmelse, som findes i Armeepleanen, og indfætter den i væsentlig Grad forandret i Værnepligtsloven, begaaer man derved et Overtagelse, og det er dette Overtagelse, som jeg vil modsætte mig, ligesaavel som jeg vilde modsætte mig, naar man vilde udtage en Bestemmelse af Værnepligtsloven og indfætte den forandret i Armeepleanen, f. Ex. Stillingsbestemmelser, naar man sagde i Armeepleanen: vi vilde ikke vide noget af Stilling. Der maa i saa Fald nødvendig indtræde en Collision mellem de respective lovgivende Myndigheder, under hvilke hver af disse Lovgivningsgjenstande ere henlagte; dette er det vigtige Principspørgsmaal angaaende denne Sag, som jeg hovedsagelig har gjort til Gjenstand for min Betragtning. Hvad angaaer Spørgsmaalet om selve den Gjenstand, hvorom der her er Tale, nemlig at Kongeriget's Mandskab i de sidste 4 Aar i Fredstid ikke kan indkaldes til Tjeneste og kun eengang til Øvelse, da skal jeg bemærke, at selv om man optager denne Endring i Værnepligtsloven, har den i Realiteten aldeles Intet at betyde ligeoverfor Monarchiet, thi hvis dettes Regjering bestemmer, at det vil

bruge dette Mandskab i Fredstid, saa bestemmer den sig aldeles ikke om en sliq Stipulation i Værnepligtsloven; thi i Armeepleanen, der er bestemmende for Monarchiets Handlemåde, staaer der, at i de første 8 Aar paahviler Mandskabet den Forpligtelse at møde overalt, naar og hvor det indkaldes, og Monarchiets Regjering har kun at holde sig til denne Bestemmelse. Naar Monarchiets Regjering altsaa vil have dette Mandskab ind, og Pengene dertil voteres, saa gjør det aldeles ikke Noget, at den anførte Stipulation staaer i Værnepligtsloven, man forlanger Mandskabet ind, og kan man ikke faae det godvillig, saa tager man det med Magt, man bruger Bajonnetten for at inddrive det. Monarchiet er naturligtvis i sin gode Ret derved, thi Landsdelene ere Underfaatter ligeoverfor Monarchiet, og hvis de ikke fylde sig de Love, som ere fastsatte for Monarchiet, saa har dette kun at anvende den Myndighed, det kan bruge for at naae sit Maal. Det er for at undgaae Collisioner af denne og lignende Art, at jeg saa stærkt holder paa, at dette Endringsforslag forkastes. Jeg henstillede for til den ærede Rigsdagsmand, om han ikke vilde tage det tilbage, og jeg haaber endnu, at han i Sagens Interesse vil gjøre det.

Fallesen: Til det ærede Medlem vil jeg kun bemærke, at naar Monarchiet har den Magt at kunne tage Mandskabet med Bajonnetten, og naar det aldeles ikke generer det, at denne Bestemmelse kommer ind i Loven, hvorfor vil saa det ærede Medlem sætte sig saameget imod at fornøje Andre ved at stemme for en Bestemmelse, der er aldeles uskyldig?

Beck: Fordi jeg ikke ønsker, at en saadan Conflict, som jeg fremhævede, i paakommende Tilfælde skal indtræde, det vil jeg gjøre alt Muligt for at undgaae. Vi maae nødvendigvis under vore complicerede Forfatningsforhold holde os nøie indenfor de Grændser, der ere givne de forskjellige Myndigheder, vi bør ikke gaae udenfor dem, og det er derfor, jeg fører Ordet.

Lütken: Ligeoverfor den Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den